

"Quin camí segueixo per tal de trobar-me amb el Crist viu?"

Dij, 24/04/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència general del Papa Francesc a Sant Pere del Vaticà. Dimecres 23 d'abril de 2014

Germans i germanes, bon dia!

Aquesta setmana és la setmana de la joia: celebrem la Resurrecció de Jesús. és una joia veritable, profunda, basada en la certesa que Crist ressuscitat ja no mor mai més, sinó que és viu i actiu en l'Església i en el món. Aquesta certesa habita en els cors dels creients des d'aquell matí de Pasqua, quan les dones van anar a la tomba de Jesús i els àngels els van dir: "Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?" (Lc 24,5). Aquestes paraules són com una pedra miliar en la història; però també són una "pedra d'ensopec" si no ens obrim a la Bona Nova, si pensem que ens causa menys molèstia un Jesús mort que un Jesús viu! En canvi, quantes vegades en el nostre camí diari cal que ens diguin, ens cal escoltar: "Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?". Quantes vegades busquem la vida entre les coses mortes, entre les coses que poden donar la vida, entre les coses que avui hi són, però que demà ja no hi seran, les coses que passen i se'n van... "Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?"

En tenim necessitat d'escoltar-ho quan ens tanquem en qualsevol forma d'egoisme o l'autocomplaença; quan ens deixem seduir pels poders de la terra i les coses d'aquest món, oblidant a Déu i al proïsme; quan posem la nostra confiança en les vanitats del món, en els diners, en l'èxit. Llavors la Paraula de Déu ens diu: Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?. Per què busques allà? Aquesta cosa no pot donar-te vida! Sí, potser et proporciona un instant goig efímer, un dia, una setmana, un mes... i després què? "Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?". Aquesta frase ha penetrar dins del cor, i cal repetir-la. La repetim tots junts tres vegades? Fem l'esforç? Diguem tots junts, ben fort: "Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?" Avui, quan arribem a casa, diguem-ho des del cor, en silenci; sí, fem-nos aquesta pregunta: perquè cerco a la meua vida entre els morts aquell qui viu? Ens farà bé de dir-nos-ho.

No és pas fàcil d'estar oberts a Jesús. No ens quelcom tan evident acceptar la vida de Crist ressuscitat i la seva presència entre nosaltres. L'Evangeli ens fa veure diferents reaccions: la de l'apòstol Tomàs, Maria Magdalena i la dels dos deixebles d'Emaús: ens farà bé de confrontar-nos amb ells. Tomàs posa una condició a la fe, demana poder tocar l'evidència, les nafres. Maria Magdalena, bo i plorant, el veu però no el reconeix, s'adona que es tracta de Jesús només quan Ell la crida pel seu nom; els deixebles d'Emaús, deprimits i amb sentiments de derrota, arriben a la trobada amb Jesús, deixant que els acompanyi aquell vianant misteriós. Cadascú d'ells va per diferents camins! Ells estaven buscant entre els morts aquell qui viu, i va ser Jesús mateix qui va corregir el rumb de llur ruta. I jo, què faig? Quin camí segueixo per tal de trobar-me amb el Crist viu? Ell sempre estarà a prop nostre per corregir el rumb del nostre camí si és que hem errat.

"Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?" (Lc 24,5). Aquesta pregunta

ens fa superar la temptació de mirar cap enrere al que ahir va succeir, i ens empeny vers al futur. Jesús no és a la tomba, Ell és el Ressuscitat! Ell és el Vivent, el que sempre renova el seu Cos que és l'Església i el fa caminar vers Ell, atraient-lo cap a Ell; "Ahir" és la tomba de Jesús i la tomba de l'Església, el sepulcre de la veritat i la justícia; "Avui" és la resurrecció perenne a què ens impulsa l'Esperit Sant, que ens dóna la plena llibertat.

Avui ens adreça també a nosaltres aquesta pregunta. Tu, per què cerques entre els morts aquell que viu, tu, per què et tanques a tu mateix cada vegada que sofreixes un fracàs, una desfeta, quan ja no et queden forces per a pregar? Per què busques entre els morts aquell qui viu, tu que et sents sol, abandonats pels teus amics, i potser fins i tot per Déu? Per què busques entre els morts aquell qui viu, tu que has perdut l'esperança, tu que et veus empresonat pels seus pecats? Per què busques entre els morts aquell qui viu, tu que aspirem a la bellesa, a la perfecció espiritual, a la justícia i la pau?

Necessitem escoltar de nou i recordar als altres l'advertència de l'àngel! Aquesta amonestació: "per què busqueu entre els morts aquell qui viu?"; això ens ajuda a sortir dels nostres espais de tristesa i ens obre a horitzons de joia i d'esperança. Aquesta esperança que retira les pedres dels sepulcres i ens encoratja a anunciar la Bona Nova, capaços de generar una nova vida per als altres. Repetim aquesta frase de l'àngel per tal de tenir-la ben gravada en el teu cor i en la memòria; i després, que cadascú respongui en silenci: per què busques entre els morts aquell qui viu? Mireu germans i germanes, Ell és viu, és enmig nostre, amb nosaltres! No anem per tants sepulcres que avui ens prometen quelcom, qualsevol cosa, la bellesa... però després, al cap i a la fi no et donen res! Ell és viu ! No busquem entre els morts aquell qui viu ! Gràcies.

Traducció: Xavier Bordas -Catalunya Religió